

ΕΤΟΣ 70όν

13 Φεβρουαρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (3585)

ΜΙΑ ΑΡΧΗ ΜΕ ΚΑΛΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

«Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τό ἱερόν προσεύξασθαι». Μία καίρια περίοδος, πολύτιμη σέ ἀξία πνευματική, μία πορεία ἀνηφορική μέ πόθο γιά τή συνάντηση μέ τόν Χριστό ἀνοίγεται σήμερα λειτουργικά καί λατρευτικά μπροστά μας: Ἡ περίοδος τοῦ ἱεροῦ καί κατανυκτικοῦ Τριωδίου, ἡ ἀπαρχή τῆς ὁποίας σφραγίζεται ἀνεξίτηλα ἀπό τήν ἀνάγνωση τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς κατά τή θεία Λειτουργία τῆς πρώτης Κυριακῆς. Αὐτή δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν παραβολική ἐκείνη διήγηση «τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου» ἀπό τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Συμβολικότατα παιανίζει γιά τήν εἴσοδό μας στήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί γιά τήν πορεία πρὸς τό Πάσχα καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας. Ἡ ἀρχική φράση τῆς σημερινῆς παραβολῆς, ὅτι δηλαδή δύο ἄνθρωποι, ὁ ἕνας Φαρισαῖος καί ὁ ἄλλος Τελώνης, ἀνέβηκαν στόν Ναό γιά νά προσευχηθοῦν, μέ τρόπο λακωνικό καί εὐσύνοπτο δηλώνει αὐθεντικές ἀλήθειες γιά τόν ἄνθρωπο καί τήν ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ ἐντός του. Ἄς διδαχθοῦμε ὅμως λίγο ἀπό τήν πρώτη πρόταση τῆς σημερινῆς ἱερῆς ἀνάγνωσης.

«Δύο ἄνθρωποι»· ὅλοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἴμαστε ἀκριβῶς τό ἴδιο, πλασμένοι γιά τή σωτηρία, «θεοί κεκελευσμένοι», κατά τόν λόγο τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου. Κατορθώματα προσωπικά εἶναι μόνο οἱ ἁμαρτίες μας, ἐνῶ ὅλες οἱ ἀρετές καί τά ἀγαθά χαρίσματά μας εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀναμονή τοῦ Πατέρα

«Ἀνέβησαν»· ἡ πορεία γιά τή συνάντηση μέ τόν Θεό, ἡ ἐπίσκεψη στόν οἶκο τοῦ Πατρός εἶναι πάντοτε ἀνηφορική, διότι κάνει τόν ἄνθρωπο, πού δέν ἔχει πωρωμένη τήν καρδιά του, νά συναισθάνεται τή μικρότητα καί τήν ἀναξιότητά του, πάντοτε ποθώντας τή θαλπωρή τῆς ἀνοιχτῆς πατρικῆς ἀγκαλιᾶς. Ἀκόμη καί ἂν ἡ συνάντηση αὐτή ἔχει σχέση

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη΄ 10-14)

Ταπεινώση καί δικαίωση

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ’ ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῶ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

ὀριζοντίως μέ αυτό πού στήν εὐαγγελική ἀναφορά περί τῆς μέλλουσας κρίσεως ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ, δηλαδή μέ τήν ἐργασία τῆς ἀγάπης γιά τόν ἀδελφό, τότε καί πάλι ὁ δρόμος εἶναι ἀνωφερής. «Θέλει δουλειά πολλή» μέ σιωπή καί ὑπομονή, θέλει τήν κατάργηση τοῦ «ἐγώ» μέ ἐκκοπή τοῦ προσωπικοῦ μας θελήματος, θέλει τήν πρόταξη τῆς χαρᾶς, τῆς ἀνάγκης, τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἀδελφοῦ.

Χρήση καί κατάχρηση τῆς ἐλευθερίας

Ἐφεξῆς ἔχουμε μέσα στόν ἱερότερο ἐπί τῆς γῆς χώρο τήν ἀποκάλυψη δύο ἀνθρώπινων χαρακτήρων, ἀλλά καί τό ξεδίπλωμα τοῦ πῶς καθένas ἀπό τούς δύο ἀντιλαμβάνεται τήν ἐλευθερία τῆς σχέσης του μέ τόν Θεό. Δύο ἄνθρωποι, δύο πορεῖες, δύο ἐπιλογές, μέ τόν Νυμφίο Χριστό νά ἐπιθυμεῖ μέ ἔρωτα σφοδρό νά τούς εἰσαγάγει στή χαρά τῆς βασιλείας του.

Ὁ πρῶτος, ὁ Φαρισαῖος, μέ τήν ἔπαρση τῆς ιδιότητάς του, ἀπαριθμεῖ τά καλά του ἔργα ἐπιλέγοντας δυστυχῶς τόν κατακρημνισμό μέσφ τῆς ὑψηγορίας. «Δοκῶν ἐστάναι», βλέπει μόνο τό ἐξωτερικό περίβλημα τῶν καλῶν του πράξεων, περίβλημα πολύ ὀλισθηρό, ἐπαναπαυόμενος στίς δάφνες του. Ὁδηγεῖται δέ στό κατώτατο σημεῖο, ἐντός τοῦ οἴκου τοῦ Δημιουργοῦ νά βλασφημεῖ ὀλόκληρη τή δημιουργία κραυγάζοντας: «Σέ εὐχαριστῶ, Θεέ μου, πού δέν εἶμαι ὅπως οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι».

Ὁ ἕτερος, ὁ Τελώνης, ἀπαξιωμένος κοινωνικά λόγω τοῦ ἐπαγγέλματος του, χωρίς νά ἐπαίρεται γιά καμία καλή του πράξη, ἢ ἀκόμη ἀκριβέστερα- χωρίς νά θεωρεῖ ὅτι ἔχει ἔστω καί μία στό ἐνεργητικό του, ζητεῖ συντετριμμένος τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τό ὅποιο ἐκεῖνος τοῦ χορηγεῖ, ὅπως ὁ προφήτης Δαυῖδ ψάλλει: «Καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπει-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν στόν ναό νά προσευχηθοῦν, ὁ ἓνας Φαρισαῖος καί ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος στάθηκε ἐγωιστικά καί προσευχόταν ὡς ἐξῆς: Θεέ μου, σέ εὐχαριστῶ πού δέν εἶμαι σάν τούς ἄλλους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ ὅπως καί αὐτός ἐδῶ ὁ τελώνης· Νηστεύω δύο φορές τὴν ἐβδομάδα, δίνω τό ἓνα δέκατο ἀπό ὅλα τὰ εἰσοδήματά μου στόν ναό. Καί ὁ τελώνης, πού στεκόταν πῶ μακριά, δέν ἤθελε οὔτε τὰ μάτια νά σηκώσει στόν οὐρανό, ἀλλά χτυποῦσε τό στήθος του καί ἔλεγε: Θεέ μου, ἐλέησέ με τόν ἁμαρτωλό. Σᾶς διαβεβαιῶνω ὅτι αὐτός κατέβηκε δικαιωμένος στό σπίτι του, παρά ὁ ἄλλος, γιατί ὅποιος ὑψώνει τόν ἑαυτό του θά ταπεινωθεῖ, ἐνῶ ὅποιος ταπεινώνει τόν ἑαυτό του θά ὑψωθεῖ».

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

νωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει». Γιά τοῦτο, στό τέλος τῆς περικοπῆς βεβαιώνεται ὅτι αὐτός ὁ περιφρονημένος Τελώνης κατέβηκε ἀπό τό Ἱερό στό σπίτι του ἀνακουφισμένος καί δικαιωμένος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ παρά ὁ Φαρισαῖος ἐκεῖνος.

Ἦς ἀκούσουμε λοιπόν ὅλοι τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας καί ἄς ἀναλάβουμε ὡς πυξίδα γιά τὴν πορεία μας στήν Τεσσαρακοστή καί στή ζωή μας τό κοντάκι τῆς σημερινῆς ἁγίας ἡμέρας: «*Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν καί Τελώνου μάθωμεν τό ταπεινόν ἐν στεναγμοῖς πρὸς τόν Σωτῆρα κραυγάζοντες· ἴλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε*».

Ἀρχιμ. Ἰ. Ἀ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΦΟΥΝΤΑ

Μητροπολίτου Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ - Β΄ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

Κείμενο - Μετάφραση - Ἀνάλυση - Σχόλια

13 Φεβρουαρίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (ἀρχὴ Τριωδίου)
Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε΄ αἰ.). Ἀκύλα καί Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607).
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Φεβρουαρίου, τοῦ Ἀσώτου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. στ΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιε΄ 11-32.

Νέες εκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῶν διακοσιῶν ἐτῶν
ἀπό τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τοῦ 1821
Τόμος Η΄ (2001-2010) καί Τόμος Θ΄ (2011-2020)
(Α΄ ἐκδ. σῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 560 καί 406)

Κυκλοφορήθηκαν σέ δύο αὐτοτελεῖς Τόμους οἱ Ἐγκύκλιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖες ἔχουν μέγιστη ποιμαντική, θεολογική, διοικητική, κανονική καί ἱστορική ἀξία, καθώς ἐκφράζουν τή χαρακτηριστική λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ Πολιτεύματος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Οἱ Συνοδικές Ἐγκύκλιοι ἀποσκοποῦν στήν ἐν Χριστῷ διαφύλαξη τῆς ἐνότητος καί τῆς εἰρήνης τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καί, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, στήν –διά τοῦ «ἄλατος» τῆς διακρίσεως– ἀσφαλῆ καθοδήγηση τῶν πιστῶν εἰς «νομάς σωτηρίου».

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (†)

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος

**«Εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ» – Εἰσηγήσεις
ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**
(Α΄ ἐκδ. σῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 600)

Στό παρόν ἔργο, τό ὁποῖο ἐκδίδεται κατόπιν εὐλογίας τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β΄ καί τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, περιλαμβάνονται Εἰσηγήσεις τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου ἐνώπιον τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπό τό ἔτος 1998 ἕως τό 2006.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
